

[Kalmæs]

gang, havde vi egentlig ventet ville have bevirket, at flere partier var gået ind i en alvorlig diskussion om de uddannelsessøgendes boligforhold.

Der var en bred – tror jeg jeg kan sige – erkendelse af, at der var alvorlige problemer, men der var ikke mange forslag til en konstruktiv løsning. Der var et enkelt forslag fra hr. Thorndahl, men jeg vil ikke kalde det konstruktivt. Det gik ud på, at et enkelt partis, nemlig SFs, vælgere skulle betale for de dårlige boligforhold for de uddannelsessøgende, sådan at der ikke blev ekstra udgifter i forbindelse med uddannelsen af vore unge, og så kunne de arbejdsgivere, som hr. Thorndahls parti altid støtter her i folketinget, bruge den uddannelse, som de unge havde fået. Det var selvfølgelig et meget morsomt forslag, men jeg vil ikke kalde det seriøst, og jeg synes egentlig, at det er en så alvorlig sag, at man måtte gå lidt mere alvorligt ind i den.

Vi mener altså, at der er to grundlæggende ting, der er galt i de uddannelsessøgendes boligsituation. Den ene er, at der ikke, eller praktisk talt ikke, er bygget ungdomsboliger i flere år, og derfor mangler de i så høj grad. Den anden er, at de uddannelsessøgendes økonomi gør, at de ikke kan gå ud på det almindelige boligmarked, som andre mennesker kan, fordi deres økonomi er for dårlig, og derfor er de langt værre stillet end andre grupper på boligmarkedet.

Vi ved også, at det faktisk bliver værre, fordi vi gennemfører byfornyelse. Det er sådan, at der er mange uddannelsessøgende, der bor i de dårligste boliger, som også er ret billige, og det kan gå, så længe de er billige. Men når de bliver forbedret, bliver disse boliger også dyrere, og dermed bliver de uddannelsessøgende tvunget ud også af disse boliger. Derfor bliver situationen dårligere og dårligere for de uddannelsessøgende.

Boligministeren og andre også – fru Winnie Møller, fru Eva Møller m. fl. – sagde, at vi må løse disse problemer gennem en samlet løsning af finansieringsproblemerne. Der er bare det kedelige ved det, at vi har ventet på en sådan løsning af finansieringsproblemerne i forbindelse med boligbyggeriet i lang tid efterhånden, så lang tid, at boligbyggeriet er ved at gå helt i stå, og vi er bekymrede for i SF, at det varer længe endnu, inden man får en løsning på disse finansieringsproblemer.

Det er jo sådan, at boligbyggeriets finansieringsproblemer kun er en lille del af de samlede finansieringsproblemer – der er problemer i forbindelse med landbruget, og der er problemer i forbindelse med industrien – og derfor synes vi, de skulle tages ud – det er det, vi kan diskutere i forbindelse med det næste forslag – for så var der måske en chance for, at man kom hurtigt i gang. Som det går nu, synes jeg, at det at henvise løsningen af de uddannelsessøgendes boligproblem til den samlede løsning fuldstændig svarer til det, som boligministeren gjorde på et møde i Århus, hvor han sagde, at man skulle ikke give ekstra støtte til kollegierne, men i stedet for hæve uddannelsesstøtten. Det blev så siden afvist af undervisningsministeren; i hvert fald sagde undervisningsministeren, at det varede lang tid. Da erkendte boligministeren, at der måtte gøres noget specielt. Jeg synes, at også i forbindelse med ungdomsboligbyggeriet burde boligministeren erkende, at når det går så langsomt med at løse de generelle finansieringsproblemer, må man gøre noget specielt ved ungdomsboligbyggeriet.

Til fru Winnie Møller vil jeg godt sige, at det er rigtigt, at dette forslag om en boligydelse til unge under uddannelse kommer lidt ved siden af, når vi nu er ved at sammenskrive den almindelige boligydelseslov og boligsikringsloven. Det hænger selvfølgelig sammen med, at dette forslag var planlagt fremsat, inden det andet kom; men den side af sagen bekymrer os nu ikke så meget, for hvis der var vilje til at føre det igennem, kunne vi jo nok finde ud af at få skrevet det ind i det lovforslag, der foreligger fra boligministeren. Selvfølgelig ville det ikke være rimeligt at gennemføre en ekstra lov; de måtte samarbejdes.

Til hr. Svend Heiselberg vil jeg sige, at problemet med, at støtten, der gives, kan overvælttes på huslejen og dermed ende i nogle andre lommer end dem, vi havde tænkt de skulle ende i, er der, men det mener vi kan løses. Vi mener nu heller ikke, at det vil virke helt på den måde, i ret mange tilfælde i hvert fald, for det, der også skulle ske i forbindelse med sådan en lov om boligydelse til uddannelsessøgende, skulle jo være, at de uddannelsessøgende i højere grad fik mulighed for at gå ind på det almindelige boligmarked og dermed komme ind i de lejlighe-